

[Lannung.]

i pressen af ham, hvor han også har fundet støtte i en række ledende blade.

I udenrigstjenestekommissionen har der dels været modstand herimod fra forskellig side, bl. a. hos nogle i oppositionen, dels tilslutning fra forskellig anden side. Vi har mødt denne modstand også ud fra mere juridisk-diplomatisk synspunkter, metierens synspunkter måske. Jeg håber imidlertid, det nu skal være muligt, efter den interesse sagen har vakt i de forskellige nordiske lande, at få en dyberegående og mere positivt indstillet undersøgelse af dette spørgsmål i gang. Her er en opgave for de pågældende ministerier.

Jeg er i øvrigt enig i, at det forslag til beslutning, der foreligger, omend ikke formelt så reelt snarest muligt bør henvises til udenrigstjenestekommissionen.

Niels Andersen: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er meget stærkt præget af, at man skal opfylde en uigennemtænkt erklæring af 4. oktober 1959, og det ser i det hele taget lidt anstrengt ud. Det ærede medlem hr. Alsing Andersen anvendte det udtryk, at man ligesom havde kigget i facitlisten. Man ved, i hvilken retning bestræbelserne går i den kommission, der arbejder med disse problemer, og så har man skyndsomst fremsat nogle af de forslag, der er at finde i det foreliggende forslag, for at komme kommissionen i forkøbet.

Der er visse ting i dette forslag, som umiddelbart støder én, og her tænker jeg på nedlæggelsen af ambassadørstillingerne i Sverige, Norge, Island. Jeg er her enig med den højtærede udenrigsminister i, at skal disse ambassadørposter nedlægges, må det ske på den måde, at man bliver enig om det inden for de nordiske lande gennem forhandlinger. Danmark kan ikke ensidigt nedlægge ambassadørposterne i de pågældende lande.

Selve tanken, der er nedfældet i forslaget, er naturligvis tiltalende. Kan man komme frem til besparelser på den ene eller den anden måde, er det velkommen, men det bør understreges, at den tid, vi går i møde, kræver en indsats ude omkring i landene, som let kan betyde, at den indsats, dansk udenrigstjeneste skal øve, vil blive af større omfang, end den er i dag. Man må vel se

i øjnene, at den mere intensive samhandel, der bliver i de kommende år, måske vil medføre, at vi må have flere poster og en udenrigstjeneste, der er sammensat på en anden måde end i dag. Jeg synes, det er forkert, når oppositionen mener, at det kan man klare ved at fremsætte et forslag til beslutning som det foreliggende. Det drejer sig om problemer, der nu har været gennemdrøftet i 2 år i en kommission om udenrigstjenesten, og kommissionen skal selvfølgelig have ro til at gøre arbejdet færdigt. Man tager efter min opfattelse fejl, hvis man mener, at et folketingsudvalg kan klare disse problemer i løbet af få uger; i så fald overvurderer man folketingets formåen. Jeg mener, vi bør sætte vor lid til de resultater, kommissionen kommer til, og så tale om det til den tid.

Jeg kan med denne argumentation naturligvis ikke støtte det foreliggende forslag.

Fuglsang: Det er lidt svært at påstå, at dette forslag til beslutning er præget af det, man kalder større politik. Det er nærmest præget af, at det — som udenrigsministeren og ordføreren for forslagsstillerne synes at være enige om — giver en taknemlig anledning til en yderst nyttig redegørelse fra udenrigsministeren om visse sider ved udenrigstjenestens praktiske virksomhed. Bortset herfra giver forslaget for mig at se et næsten pinligt indtryk af to talmæssigt store partier, der absolut vil placeres som oppositionen med sin egen politik, og som i disse anstrengelser har vovet sig temmelig langt ud med hensyn til at love besparelser, fordi man føler, at det at ville spare er noget, der lyder godt i folks øren. Nu er man altså kommet dertil, som den ærede ordfører for forslagsstillerne sagde det: så har vi også en vis pligt til at anvise områder, hvor der kan spares. Derfor synes man at have sat sig ned og fordelt visse områder, og nu kommer man altså med denne slags krampagtige forsøg på at henvise til besparelser, dobbelt krampagtige, fordi netop disse to partier absolut ikke vil spare, hvor der virkelig kunne spares, nemlig på de unyttige militærudgifter.

Jeg tvivler ikke om, at der inden for udenrigstjenesten findes mange områder, hvor der ødsles, og hvor der følgelig kan